

dava tarihi itibariyle yürürlükte bulunan 6502 sayılı Yasa'nın 3/l bendi ile tüketici işlemi kapsamına eser sözleşmeleri alınmışsa da, somut olayda olduğu gibi arsasına karşılık bağımsız bölüm alacak olan arsa sahibinin ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket ettiğinden sözedilemeyeceği, amacının salt kişisel ihtiyaçları için kullanma, tüketme amacını aştığı, Yasa'nın 3/k maddesindeki "tüketici" tanımına uymadığı anlaşılmaktadır. Bünyesinde taşınmaz satış vaadi ve

inşaat sözleşmesi olan arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinde, arsa sahibi açısından güdülen amaç kullanmak için konut edinmek değildir. Güdülen amaç, arsasının değerlendirilmesini sağlayacak yapının arsa üzerine yapılmasıdır. Bu nedenle, arsa sahibinin arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesi imzalarken güttüğü işbu saikinin, 6502 sayılı Yasa'da tanımlanan tüketicinin saikinden farklı olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Yasa'nın amacı, kapsamı, 3.

maddesindeki tanımlar bütün olarak okunup değerlendirildiğinde ve taraflar arasındaki sözleşmeye konu işin, üst düzey teknoloji ile gerçekleştirilmesi, kapsamı ve karmaşıklığı da dikkate alındığında Yasa koyucunun, salt kullanma ve tüketme amacıyla yapılan, basit nitelikteki (kullanacağı evi için dolap yaptırmak, badana-boya yaptırmak, şahsi aracını tamir ettirmek...vb.gibi) dar kapsamlı olağan tüketim işlemini konu alan eser sözleşmelerini, mahkemece,

somut uyuşmazlığın 6502 sayılı Yasa ise kapsamında bir uyuşmazlık olmadığı, tarafların tacir olmadığı, buna göre davanın nispi ticari dava olmadığı, 6102 sayılı TTK'nın 4/1. maddesinde TBK'nın 470 vd. maddelerine atıf yapılmadığından davanın mutlak ticari dava niteliğinin de bulunmadığı gözetilerek uyuşmazlığın esasına girilerek, tarafların delilleri toplanıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde yanılgılı gerekçeyle

uyuşmazlığın Tüketici Mahkemesi'nin görevi kapsamında kaldığının kabulü doğru olmamıştır...

T.C.
Yargıtay
23. Hukuk Dairesi

Esas No:2015/2322

Karar No:2015/2927

K. Tarihi:28.4.2015

MAHKEMESİ :Asliye Hukuk Mahkemesi

Taraflar arasındaki alacak-tazminat davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı mahkemenin görevsizliğine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davacı vekilince temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

Davacılar vekili, taraflar arasında imzalanan arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesi gereğince, davalı yüklenicinin inşaatı zamanında teslim etmediğini ileri sürerek, gecikme tazminatı ile eksik ve kusurlu işler bedelinin tahsilini talep ve dava etmiştir.

Mahkemece, taraflar arasındaki uyuşmazlığın arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinden kaynaklandığı, 6502 sayılı Tüketici'nin Korunması Hakkındaki Kanun'un 3/l maddesinde eser sözleşmesi tüketici işlemi olarak kabul edilmiş olup, aynı yasanın 73/1. maddesine göre Tüketici Mahkemelerinin görevli olduğu, 6100 sayılı HMK.'nun 114/c maddesine göre görev hususunun dava şartı olduğu gerekçesiyle, dava dilekçesinin

görev nedeniyle reddine, mahkemenin görevsizliğine karar verilmiştir.

Karar, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Her ne kadar dava tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan 6502 sayılı Yasa'nın 3/l bendi ile tüketici işlemi kapsamına eser sözleşmeleri alınmışsa da, somut olayda olduğu gibi arsasına karşılık bağımsız bölüm alacak olan arsa sahibinin ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket ettiğinden sözedilemeyeceği, amacının salt kişisel ihtiyaçları için kullanma, tüketme amacını aştığı, Yasa'nın 3/k maddesindeki "tüketici" tanımına uymadığı anlaşılmaktadır. Bünyesinde taşınmaz satış vaadi ve inşaat sözleşmesi olan arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinde, arsa sahibi açısından güdülen amaç kullanmak için konut edinmek değildir. Güdülen amaç, arsasının değerlendirilmesini sağlayacak yapının arsa üzerine yapılmasıdır. Bu nedenle, arsa sahibinin arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesi imzalarken güttüğü işbu saikinin, 6502 sayılı Yasa'da tanımlanan tüketicinin saikinden farklı olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Yasa'nın amacı, kapsamı, 3. maddesindeki tanımlar bütün olarak okunup değerlendirildiğinde ve taraflar arasındaki sözleşmeye konu işin, üst düzey teknoloji ile gerçekleştirilmesi, kapsamı ve karmaşıklığı da dikkate alındığında Yasa koyucunun, salt kullanma ve tüketme amacıyla yapılan, basit nitelikteki (kullanacağı evi için dolap yaptırmak, badana-boya yaptırmak, şahsi aracını tamir ettirmek...vb.gibi) dar kapsamlı olağan tüketim işlemi konu alan eser sözleşmelerini, 6502 sayılı Yasa'nın 3/l. maddesi kapsamına aldığı ve Tüketici Mahkemeleri'nce bakılmasını öngördüğünün kabulü icap eder. Arsa payı karşılığı inşaat sözleşmelerinin kapsamı, karmaşalığı ve üst düzey teknolojisi gerektirmesi karşısında, bu davaların; dilekçelerin verilmesi, tahkikat ve hüküm aşamaları yönünden daha kısa ve basit şekilde sonuçlandırılmasında yarar görülen basit yargılama .../...

usulüne tabi tutulmasının sakıncaları da gözardı edilmemelidir. (Dairemizin 22.12.2014 tarih ve 10480 E, 8330 K. sayılı ilamı da bu yöndedir.)

Bu durumda mahkemece, somut uyuşmazlığın 6502 sayılı Yasa ise kapsamında bir uyuşmazlık olmadığı, tarafların tacir olmadığı, buna göre davanın nispi ticari dava olmadığı, 6102 sayılı TTK'nın 4/1. maddesinde TBK'nın 470 vd. maddelerine atıf yapılmadığından davanın mutlak ticari dava niteliğinin de bulunmadığı gözetilerek uyuşmazlığın esasına girilerek, tarafların delilleri toplanıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde yanılıgılı gerekçeyle uyuşmazlığın Tüketici Mahkemesi'nin görevi kapsamında kaldığının kabulü doğru olmamıştır.

Açıklanan nedenle kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ:Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının **BOZULMASINA**, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere, 28.04.2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.